

ПАМ'ЯТІ

Доктор **Степан Дудяк** 1925–2004

Вранці 16 січня 2004 року відійшов у вічність лікар і меценат доктор Степан Дудяк.

Він народився 4 вересня 1925 року в селі Савесівка, що на Тернопільщині. Середню освіту отримав у державній гімназії в Чорткові в 1943 році й почав навчатися медицини у Львові. Однак воєнні події змусили його продовжити навчання далеко від рідного краю. У 1950 році він закінчив Мюнхенський університет, захистив диплом доктора медичних наук і того ж року переїхав до США.

У новій країні поселення його першим завданням було нострифікувати європейський диплом. Обов'язкову інтернатуру С. Дудяк відбув у лікарні Сент-Елізабет у Чикаго, а спеціалізацію з радіології та радіотерапії — в Гарпер-лікарні в Детройті, Мічиган. Однак спеціалізацію довелося перервати на два роки військової служби, яку він відбув в Американській Армії у ранзі капітана. Тоді ж С. Дудяк став громадянином Америки. З обох цих подій він був гордий все своє життя. В той же час він мав щастя познайомитись зі своєю дружиною Люсею (Ольгою Корибутяк), яка стала йому вірною супутницею в житті.

Як місце постійного осідку для себе і своєї сім'ї С. Дудяк вибрав штат Вісконсін і поселився у столичному місті Медісон. Тут став членом радіологічного відділу лікарні Сент-Мері, де працював 30 років, обіймаючи різні провідні посади: директора

радіологічного відділу, голови лікарського збору і члена, а пізніше голови Дорадчої ради. З огляду на професійні досягнення Вісконський університет найменував С. Дудяка клінічним професором радіологічного відділу. Його обирали членом багатьох професійних товариств включно з Американською радіологічною колегією, Товариством ядерної медицини, Радіологічною асоціацією Північної Америки, Американським Рентгенологічним Товариством, Українським лікарським товариством Північної Америки і Приятелів радіології в Україні. Весь час перебування в Медісоні був активним членом Клубу Ротарі, в душі й серці — відданим пластуном і членом ватаги Бурлаків.

Після виходу на пенсію С. Дудяк разом з дружиною в 1992 році задумав і здійснив план «Медичної клініки на колесах», який погодилося фінансувати комерційне підприємство Шван. Цей гуманітарний проект мав на меті надавати безкоштовну медичну опіку дітям і жінкам, потерпілим від чорнобильської катастрофи, й інформувати місцевих лікарів і допоміжний персонал про найновіші досягнення в медицині та медичній технології. Покійний жив Україною і в міру своїх сил і можливостей намагався забезпечити її культурні надбання. Подружжя Дудяків вважало, що майбутнє нації залежатиме від молодого покоління, й тому заснувало стипендійні фонди при Національному Університеті Києво-Могилянська Академія та Українському католицькому університеті у Львові, фундації Смолоскип.

Покійний був відданим мужем, батьком та дідом і добро родини ставив понад усе. Щиро любив і шанував свою дружину і пишався нею, а для дітей та онуків був духовною підтримкою, взірцем високих моральних цінностей. У глибокому смутку він залишив, крім дружини, чотири дочки з чоловіками: Христину і Степана Дудяк-Дейвіс, Ромі та Марка Дудяк-Вільгельм, Кіку і Генрі Дудяк-Пітот, Тамару та Крістофера Дудяк-Мадер і шестеро онуків.

Разом з родиною також засмучені втратою колеги й доброго друга ми, радіологи Північної Америки та України.

Товариство Приятелів радіології в Україні

Асоціація радіологів України

Українське Товариство терапевтичних радіологів і онкологів

Редакційна Рада і Колегія УРЖ